

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Terumah- מי יתנך כאח לי וגו'

"Who would make you like a brother to me..." This is the request of Knesset Yisrael to the Holy One, Blessed be He, regarding the time of exile. For when the Beit HaMikdash stood, Israel was called brothers to the Omnipresent, as it is written: "For the sake of my brothers and friends..." (Psalms 122:8), and afterward, it is written: "For the sake of the House of the Lord our God" (Psalms 122:9). Meaning, when are they called brothers? When the Beit HaMikdash exists. Therefore, it now requests, "Who would make you like a brother to me..."	מי יתנך כאח לי וגו'. זהו בקשת כנסת ישראל להקדוש ברוך הוא על זמן הגלות, שבזמן שבית המקדש היה קיים נקראו ישראל אחים למקום, כמו שכתוב: למען אחי ורעי כו', וכתוב אחר כך: למען בית ה' אלקינו, כלומר, אימתי נקראים אחים? בזמן שבית המקדש קיים. ולפיכך מבקשת עכשו: מי יתנך כאח לי כו'.
And the matter is as follows: Regarding the Keruvim (cherubim) that were in the Beit HaMikdash, it is written, "And their faces were towards each other" (Exodus 25:20). And it is also written, "And you shall make two cherubim... one cherub from one end..." (Exodus 25:18-19). The concept of the cherubim can be understood based on what our Sages said (Chagigah 13b): "The face of a cherub is the face of a human, a large face and a small face."	והענין, דהנה בכרובים שהיו בבית המקדש כתוב: ופניהם איש אל אחיו. והנה כתוב: ועשית שנים כרובים כו' כרוב אחד מקצה מזה כו'. וענין הכרובים יבין על פי מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (חגיגה י"ג ב): היינו פני כרוב, היינו פני אדם - אפי רברבי ואפי זוטרי.
Behold, it is written, "And on the likeness of the throne was the appearance of a human" (Ezekiel 1:26). Yet, we must ask: does He have a physical form? Rather, the matter is that the Torah is called "Adam" (human), as it is written, "This is the Torah—Adam" (Numbers 19:14), and it is written, "And this is the law of humanity" (II Samuel 7:19).	דהנה כתוב: ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם (יחזקאל א:כו). וצריך לומר, שהרי אין לו דמות הגוף.
The explanation is as follows: Our Sages said that the entire Torah consists of the names of the Holy One, Blessed be He, and in the Zohar, the ten sefirot are called "the secret of the holy Name." This is similar to a person's name—someone may be called Abraham or Jacob, for example, but this name does not affect his essence and being. His true essence is his intellect and emotions, which exist within him even when he is alone. However, his name is only an external aspect, used for others to call him.	אך הענין, שהתורה נקראת אדם, כמו שכתוב: זאת התורה אדם וכתוב: וזאת תורת האדם. והפירוש הוא, כי הנה אמרו רבותינו זכרונם לברכה: כל התורה כלה שמותיו של הקדוש ברוך הוא, ובזהר נקראות העשר ספירות רזא דשמה קדישא. והענין, שהוא על דרך משל כמו שם האדם, שנקרא אברהם או יעקב, על דרך משל, שהרי אין זה נוגע למהותו ועצמותו. שעצמותו ומהותו של

Alter Rebbe - Torah Ohr

מי יתנך כאח לי וגו' Parshas Terumah-

	האדם הוא השכל והמדות שלו, שהן שיכות בו גם כשהוא לפניו עצמו. מה שאין כן שמו, אינו צריך לו כשהוא לעצמו, ואינו אלא בחינת חיצוניותו, שעל ידי זה פונים לקראו בשמו.
And this is [the meaning of] "The Torah is bound with the Holy One, Blessed be He."	וזהו אוריינתא מתקשראה בקודשא ברין הוא.
And behold, this aspect of Adam is called the great Adam and Apei Rabrevei (large-faced), for the Supernal Wisdom is an aspect of the Infinite, as it is written, "And of His understanding, there is no searching" (Isaiah 40:28), for "He is the knower, and He is the knowledge" (Rambam, Yesodei HaTorah 2:10). (See also Ra'avad on Chovot HaLevavot, Sha'ar HaYirah, Chapter 1, that "Gadol" (great) refers to the vast diffusion of light in the aspect of Infinity.)	והנה, בחינת אדם זה נקרא אדם הגדול ואפי' רברבי, כי חכמה עלאה היא בחינת אין-סוף, וכמו שכתוב: ולתבונתו אין חקר (ישעיהו מ:כ"ח), שהוא היודע והוא הדעה כו' (ועין ברעב"ד על חובות הלבבות, שער היראה, פרק א', דגדול משאור על גדולת התפשטות האור בבחינת **אין-סוף).
However, this refers to the Torah as it exists above. But for there to be a transmission from the aspect of Supernal Wisdom into the Torah of Beriah (which is the Torah as we have it, for "the Talmud is in Beriah," etc.), there must be contraction. And this is what our Sages said: "He contracted His presence between the poles of the Ark" (Yoma 21b). For since the voice spoke to Moshe from there, it was through contraction.	אך זהו התורה כמו שהיא למעלה. וכדי להיות המשכה מבחינת חכמה עלאה להתלבש בתורת הבריאה (שהיא התורה שלפנינו, כי תלמוד בבריאה כו') צריך להיות על ידי צמצום. וזהו שאמרו רז"ל: צמצם שכינתו בין בדי הארון (יומא כ"א ב'). כי מפני שמשם הקול מדבר למשה, הוא על ידי צמצום.
This aspect is called Cherub—Apei Zutrei (small-faced), which corresponds to Adam HaKatan (the small Adam), like the analogy of a small child whose intellectual revelation is more contracted than that of a great man. And this is what is meant by "one cherub from one end" (Exodus 25:19), signifying the transmission from above downward. (As it is written, "From one end of the heavens is its emergence..." (Psalms 19:7), and the sun represents the Torah, as explained in the Zohar, Terumah 137b.)	ובחינה זו נקראת כרוב אפי' זוטרי, בחינת אדם הקטן, כמו משל הקטן שהגילוי במוחין שלו מצומצם יותר מבאדם הגדול. וזהו כרוב אחד מקצה מזה, שהוא המשכה מלמעלה למטה. (וכמו שכתוב: מקצה השמים מוצאו (תהלים י"ט:ז'), ושמש ** היא בחינת תורה, וכמו שבאר הזהר, תרומה קל"ז **).

Alter Rebbe - Torah Ohr

מי יתנך כאח לי וגו' Parshas Terumah-

This is to be a source and root for drawing light into Beriah, Yetzirah, and Asiyah (BYA). And the other cherub from the other end represents the descent through an awakening from below, in the recitation of Shema, by surrendering oneself in "Echad" and "You shall love."	להיות מקור ושרש להמשכת האור בבריאה, יצירה, ועשייה (בי"ע). וקרוב אחד מקצה מזה הוא כדי שתהיה הירידה הזאת על ידי אתערותא דלתתא בקריאת שמע, למסור נפשו באחד ואהבת
Through contemplating how "Hashem is One"—that "I, Hashem, have not changed" (Malachi 3:6), and that creation came about merely through His utterance ("He commanded, and they were created" (Psalms 148:5)), and that all before Him is as naught, one reaches self-nullification, desiring nothing but closeness to Him.	והיינו, על ידי שמע ישראל, להתבונן איה' אחד, אני ה' לא שנית, רק שאמר ויהי העולם, כי הוא צוה ונבראו, וכולא קמיה קלא חשיב
Therefore, through this contemplation, one will attain self-sacrifice, as in "And with You, I desire nothing" (Psalms 73:25). Hence, Knesset Yisrael is called Kallah (bride), meaning the yearning of the soul to ascend from below to above, to be absorbed into the Infinite Light and gaze upon the glory of the King.	ולכן, על ידי התבוננות זו, יבוא לידי מסירת נפש, להיות ועמך לא חפצתי. ולכן, נקראת כנסת ישראל כלה, לשון כלות הנפש ממטה למעלה, להכלל באור-אין-סוף ולאסתכלא ביקרא דמלכא
And through this, just as water reflects a face, a reciprocal illumination is drawn from above: "The eyes of Hashem, your God, are always upon it..." (Deuteronomy 11:12). This is what is meant by "And you shall make two cherubim..." (Exodus 25:18), representing two aspects of Divine revelation.	ועל ידי זה, כמים הפנים, נמשך גם כן מלמעלה, עיני ה' אלקיך בה כו'. וזהו ועשית שנים כרובים כו'.
And this is [the meaning of] "And you shall make two cherubim..." (Exodus 25:18). (See what is written on Shir HaShirim regarding the explanation of the groom and bride, and on the verse "You have captivated me" (Shir HaShirim 4:9). Also, see Zohar, Parashat Balak, 187b, regarding the concept of "Az'eirat Garma," etc.)	וזהו ועשית שנים כרובים כו' (וכמו שנתבאר על פסוק שיר השירים, בענין פרוש חתן וכלה, ועל פסוק לבבתני. ועין בזהר, פרשת בלק דף ('קפ"ז ב', בענין דאזעירת גרמא כו'.
"From the covering (Kaporet) you shall make the cherubim" (Exodus 25:19). This represents the aspect of Sovev Kol Almin (the encompassing light), which encompasses them both equally.	מן הכפרת תעשו את הכרובים, הוא בחינת סובב כל עלמין, שמקיף לשניהם בשוה.
(As explained above, that the Infinite One, Blessed be He, is exalted beyond even the level of Supernal Wisdom, and certainly beyond the level of the cherubim and Apei Zutrei (small faces).	וכמו שנתבאר לעיל, שאור-אין-סוף ברוך-הוא למעלה מעלה אפלו מבחינת חכמה עלאה, וכל-שכן (**מבחינת הכרובים ואפי' זוטרי

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Terumah- מי יתנך כאח לי וגו'

And see what is written on the verse "For the honor of the canopy" regarding the two aspects of honor and the canopy, and the encompassing light above them. This corresponds to the two cherubim and the covering (Kaporet).	וְרָאָה מֶה שֶׁנִּתְבָּאֵר עַל פְּסוּקֵי כִּי עַל כְּבוֹד חֹפֶה, בְּעֵינֵי ב' בְּחִינֹת כְּבוֹד וְהַחֹפֶה, וְהַמְקִיף שְׁעָלֵיהֶם. וְזֶהוּ עֵינֵי ב' הַכְּרוּבִים וְהַכִּפֹּרֶת.
And behold, it is written: "And the cherubim shall be with wings spread upward..." (Exodus 25:20). And it is stated in the Zohar, Parashat Acharei (59a) and Vayechi (218b), that "three times a day... they raise their wings by themselves," etc.	וְהִנֵּה כְּתוּב: "וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פִּרְשֵׁי כְּנָפֵים לְמַעַל" (שְׁמוֹת כ"ה:כ'). וְאֵימָתָא בְּזֵהָר, פִּרְשֵׁת אַחֲרֵי (נֹט ע"א) וּבְפִרְשֵׁת וַיְחִי (דְּרַכ"ח סע"ב), "תִּלְתַּת זְמָנִין בְּיוֹמָא" כו', "אֵינֻן מְגַרְמִייהוּ" ס' סִלְקִין גְּדִפִייהוּ" כו'.
And the Ramaz (Rabbi Moshe Zacuto) explains there that this refers to the three daily prayers. That is, at the time of each of these three prayers, they ascend from Beriah, Yetzirah, and Asiyah (BYA) to Atzilut.	וּפִירְשׁ הַרַמַּז שֶׁם, דְּהֵיִינוּ בְּשַׁעֲת שְׁלוֹשׁ תַּפְלוֹת שֶׁבְּכָל יוֹם, שְׁהֵיִינוּ שֶׁבְּכָל עֵת הַתַּפְּלָה מִג' תַּפְלוֹת הַנִּלְלִים. הֵם עוֹלִים מִבִּי"ע לְמַעַל בְּאַצִּילוֹת.
And this is "they raise their wings", meaning that through the arousal of love and awe within Israel—since love and awe are called "wings" and "ascent upward"—this elevates them.	וְזֶהוּ "סִלְקִין גְּדִפִייהוּ", שֶׁהוּא עַל-יְדֵי הַתַּעוֹרְרוֹת הָאֵהָבָה וְהִירָאָה שֶׁבִישְׂרָאֵל, שֶׁאֵהָבָה וִירָאָה נִקְרָאִים "גְּדִפִין" ו"פִּרְחָא לְעִילָא".
(See also Ramaz on Parashat Acharei, on the concept of "with their wings". And refer to Zohar, Parashat Balak (204b), regarding "the primal light", which is related to the supernal wings. The primal light refers to Rav Chesed (abundant kindness), which in the service of Hashem represents "great love", a love that transcends intellect.)	וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּרַמַּז פִּרְשֵׁת אַחֲרֵי שֶׁם, בְּעֵינֵי "בְּכִנְפֵיהֶם". וְעֵינֵי בְּזֵהָר, פִּרְשֵׁת בֶּלֶק (דְּרַכ"ד ע"ב), בְּעֵינֵי "נְהוּרָא קְדָמָא", ו"כְּנָפֵים עֲלָאִין". וְ"נְהוּרָא קְדָמָא" הוּא "רַב חֶסֶד", וּבְעֵבוּדָתָהּ ה' הוּא "אֵהָבָה רַבָּה", (שֶׁלְמַעַלָּה מִהַשְׁכָּל).
(And as explained earlier in Parashat Yitro, regarding "the Patriarchs are the Chariot", this relates to the cherubim spreading their wings over the covering, where the Tablets and the Torah are kept.)	וְעַל-פִּי מֶה שֶׁנִּתְבָּאֵר לְעִיל בְּפִרְשֵׁת יִתְרוֹ, בְּעֵינֵי "הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְרַכְבָּה", שֶׁזֶּהוּ עֵינֵי הַכְּרוּבִים שֶׁסּוֹכְכִים בְּכִנְפֵיהֶם עַל הַכִּפֹּרֶת, שֶׁבּוֹ (הַלּוּחוֹת וְהַתּוֹרָה).
Then, they are called "the great Adam" and "Apei Rabrevei" (large-faced), since they ascend to Atzilut, where "He and His vitality and His essence are one."	וְאֵז נִקְרָאִים "אָדָם הַגָּדוֹל" ו"אֵפִי רַבְרָבִי", מִפְּנֵי שְׁעוֹלִים לְאַצִּילוֹת, שֶׁאֵיהוּ וְחִיּוּהוּ וְגִרְמוּהוּ חֵד בְּהוֹן.
And this is why Tefillah (prayer) means connection, as in "With mighty wrestlings have I wrestled" (Genesis 30:8), implying a deep connection and binding.	וְלָכֵן תַּפְּלָה הִיא לְשׁוֹן חִבּוּר, כְּמוֹ "נִפְתָּלִי נִפְתָּלִיתִי" (בְּרַאשִׁית ל"ח), דְּהֵיִינוּ חִבּוּר וְקִשּׁוּר עֲצָמֵי.

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Terumah- מי יתנך כאח לי וגו'

And in the language of the Mishnah, the term "Tofel" refers to joining together earthenware vessels, which correspond to their connection at their source in the world of Atzilut.	ובלשון המשנה, "התופל" כלי חרס, שמתחברים במקורם שבעולם האצילות.
Similarly, in the service of Hashem, it represents the soul's connection and attachment to its root (as explained in the discourse "Yonasi").	וכן בעבודת ה', היא התקשרות ודבקות הנפש בשרשה (וכמו ("שנתבאר בדבור-המתחיל "יונתי").
Therefore, the cherubim have wings, to soar upward to Atzilut, and thereby, their faces are turned toward one another, for in that realm they are united face to face.	ולכן יש לזרובים כנפים, לעפוף למעלה לאצילות, ועל-ידי זה פניהם איש אל אחיו, ששם הם מיוחדים פנים בפנים.
Just as at Matan Torah, where it is written: "Face to face, Hashem spoke" (Deuteronomy 5:4) (See this concept discussed in the discourse "Va'eheyeh Etzlo Amon").	וכמו במתן תורה, שנאמר: "פנים בפנים דבר ה'" (דברים ה:ד). (וראה ענין זה בדבור-המתחיל ("ואהיה אצלו אמון").
Therefore, they are called brothers, as in "For the sake of my brothers and friends, I shall now speak peace" (Psalms 122:8). Peace refers to the unity and connection of the two cherubim.	ולכן נקראים אחים, וזהו: "למען אחי ורעי אדברה נא שלום" (תהלים קכ"ב:ח). "שלום" הוא חבור והתקשרות שני הזרובים.
(See Ramaz on Parashat Acharei on Zohar (59b), regarding the idea that they are called brothers, meaning that Kneset Yisrael receives intellectual influx from Chochmah and Binah of Atzilut, which is the level of Adam HaGadol (the great Adam), without the need for enclothing within the cherubim and Zeir Anpin.)	ועין ברמ"ז פרשת אחרי על***) הזוהר (דניט ע"ב), בענין "והנה נקראים אחים", שהינו שנסת ישראל מקבלת מוחין מחכמה ובינה עלאין, שהם בחינת אדם הגדול, כנזכר לעיל, שלא על-ידי התלבשות (בבחינת זרוב וזעיר אנפין).
(See Etz Chaim, Shaar 35, Chapter 2, regarding the sixth level, etc.)	ועין בעץ חיים, שער ל"ה, פרק ב', ('המדרגה הששית כו').
Therefore, in those times, there were great sages, prophecy, and divine inspiration among Israel.	ולכן, היו אז חכמים גדולים, ונבואה ורוח הקדש בישראל.
But after the Beit HaMikdash was destroyed, and the cherubim were hidden away (meaning that the illumination from Atzilut, called Apei Zutrei, which had radiated downwards even into Asiyah, returned to its source and root in Atzilut—as the Gemara states (Rosh Hashanah 31a), "From cherub to cherub..."),	אבל משחרב בית המקדש, ונגזזו הזרובים (שנסתלקה בחינת ההארה מאצילות, הנקראת אפי זוטרי, שהיתה מאירה למטה ממש בעשיה, לשרשה ומקורה באצילות. וזהו שנאמר בגמרא (ראש השנה "ל"א א') "ומזרוב לזרוב" כו').

Alter Rebbe - Torah Ohr

מי יתנך כאח לי וגו' - Parshas Terumah

Therefore, this is the request of Knesset Yisrael: "Who would make You like a brother to me", as it was during the time of the Beit HaMikdash, when they were in the aspect of brothers, and their faces were turned toward one another.	וְלִכְּנָן, זֹאת הִיא בִקְשַׁת כְּנֻסֵּת יִשְׂרָאֵל: "מִי יִתְנֶךָ כָּאָח לִי", כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּזִמְנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהָיוּ בְּבַחֲיִנַת אֲחִים, וְגַם פְּנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו.
And this is achieved through Torah study, as our Sages said: "Since the destruction of the Beit HaMikdash, the Holy One, Blessed be He, has nothing in His world except the four cubits of Halacha" (Berachot 8a).	וְהַיֵּינוּ, עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה, וְכַמְּאֲמָר רַז"ל: "מִשְׁחַרְבַּב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אֵין לוֹ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶלָּא אַרְבַּע ('אַמוֹת שֶׁל הֶלְכָּה') (בְּרֻכּוֹת ח א).
(See Tanya, Chapter 53, and what was explained earlier in the discourse "Roni VeSimchi", regarding the phrase "He did not cease to cherish her until He called her My sister".)	עַיִן תִּנְיָא, פֶּרֶק נ"ג, וּמָה שֶׁנִּתְבָּאֵר (** לְעֵיל בְּדַבּוּר־הַמִּתְחִיל "רִנִּי וְשִׁמְחִי", בְּעֵינֵן "פִּי לֹא זָז מִחֻבָּבָה עַד שֶׁקָּרָא ("לֵה אָחוֹתִי").
And this is the meaning of "nursing from the breasts of my mother", referring to Torah Sheba'al Peh (the Oral Torah), which is the revelation of His wisdom and will.	וְזֶהוּ "יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי", שֶׁהוּא בְּחִינַת תּוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה, שֶׁהִיא בְּחִינַת גְּלוּי חֻכְמָתוֹ וְרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.
(For if so, one who grasps and comprehends Halacha is truly grasping and comprehending Hashem's wisdom, as He is the Knower and Knowledge.)	וְהָרִי אִם כֵּן, הָאָדָם הַמְּשִׁיג הֶהְלָכָה, (תּוֹפֵס וּמְשִׁיג מִמֶּשׁ אֶת חֻכְמָתוֹ (יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא הַיּוֹדֵעַ וְהוּא הַדֹּעָה).
Therefore, through this, they are called brothers, since both are receiving from the same source—Chochmah and Binah of Atzilut. Just as Zeir Anpin receives intellectual flow from Abba and Imma, so too, one who studies Torah comprehends Hashem's wisdom and understanding.	לִכְּנָן נִקְרָאִים עַל־יְדֵי זֶה "אֲחִים", שֶׁהַיֵּינוּ שֶׁמִּקְבָּלִים שְׁנֵיהֶם מִמְּקוֹר אֶחָד, שֶׁהוּא מְבַחֲיִנַת חֻכְמָה וּבִינָה עַל־אֵין. דְּכֵמוּ שֶׁזְעִיר אֲנָפִין מִקְבֵּל מוֹחִין מֵאַבָּא וְאִמָּא, כֶּךָ הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מְשִׁיג בְּחִינַת חֻכְמָתוֹ וּבִינָתוֹ יִתְבָּרַךְ.
And this is why the Torah is called milk, as it is written: "Come, buy wine and milk..." (Isaiah 55:1).	וְזֶהוּ שֶׁנִּקְרָאת הַתּוֹרָה "חֵלֶב", כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "לָכוּ שִׁבְרוּ... יַיִן וְחֵלֶב" ('(יִשְׁעִיהוּ נ"ה:א).
Just as, in a physical sense, a newborn is in a state of absolute smallness, and through nursing from its mother's milk, its limbs grow and its intellectual faculties develop, enabling it to speak and walk,	כְּמוֹ שֶׁעַל דֶּרֶךְ מָשָׁל, הַיּוֹלֵד בְּלִידָתוֹ הוּא בְּתַכְלֵת הַקְטָנוּת, וְעַל יְדֵי יְנִיקָתוֹ חֵלֶב הָאֵם, מִתְגַּדְּדִים אֲבָרָיו, וְגַם נִשְׁלָמִים בּוֹ מוֹחִין דִּיוִּנִיקָה, שֶׁלִּכְּנָן מִתְחִיל לְדַבֵּר וּלְהִתְהַלֵּךְ כּוֹ.
And so it is with the souls—before they descend into this world, they are first in a state of gestation, within Malchut of Imma Tata'ah (the lower mother). This is the meaning of "By the life of Hashem, before whom I stood" (I Kings 17:1).	וְכֶךָ הַנִּשְׁמוֹת, קִדְּם בּוֹאֵן לְעוֹלָם הַזֶּה, הָיוּ תַּחֲלָה בְּבַחֲיִנַת עֲבוּר, בְּבַחֲיִנַת מַלְכוּת אִמָּא תַּתְּאָה. וְזֶהוּ "חֵי ה' אֲשֶׁר עִמָּדָתִי לְפָנָיו" (מַלְכִּים א' י"ד:א).

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Terumah- מי יתנך כאח לי וגו'

And the descent of the soul from there into Beriah, Yetzirah, and Asiyah (BYA) to be clothed in a physical body is called birth.	וְיֵרֵד הַנֶּשְׁמָה מִשָּׁם לְבְרִיָּאָה, יְצִירָה וְעִשְׂיָה (בי"ע), לְהַתְלַבֵּשׁ בְּגוּף גָּשְׁמִי, נִקְרָאת בְּשֵׁם לֵידָה.
And this is [the meaning of] "I have begotten you today" (Psalms 2:7).	זֶהוּ "אֲנִי הַיּוֹם יָלַדְתִּיךָ" (תהלים ב:ז).
And the Torah that one studies in this world is called milk, for it nourishes and grows the 248 spiritual limbs of the soul, which correspond to the ten Sefirot (Tiferet, Yesod, etc.), as explained on the verse "Chachlili einayim mi'yayin" (Genesis 49:12).	וְהַתּוֹרָה שֶׁהָאָדָם לומד בְּעוֹלָם הַזֶּה נִקְרָאת חֶלֶב, כִּי הִיא מְגַדִּילָה אֶת רַמ"ח אַבְרֵי הַנֶּשְׁמָה, שֶׁהֵם ט' סְפִירוֹת, טַפָּאֶרֶת, יְסוֹד כו', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב עַל פֶּסוּק "חֲכַלְלִי עֵינַיִם (מִיָּין) (בראשית מ"ט:יב).
Therefore, our Sages said: "Fortunate is he who arrives here with his Torah in hand" (Pesachim 50a).	וְלֵכֵן אָמְרוּ רַז"ל: "אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא (לְכָאן וּתְלַמּוּדוֹ בְּיָדוֹ) (פסחים נ' א).
For through this, the soul achieves an even greater growth in spiritual stature than it had before its descent, which is called birth.	שְׁעַל-יְדֵי זֶה נַעֲשִׂית הַנֶּשְׁמָה בְּבַחֲנִיַת גְּדוּל יֵתֵר, בְּמַעֲלָה רַבָּה יוֹתֵר, מִמָּה שֶׁהִיְתָה תַּחֲלָה בְּיֵרֵדָתָהּ, שֶׁנִּקְרָאת בְּשֵׁם לֵידָה.
For by nursing from the breasts of its mother, meaning Torah study, which is "his Torah in hand", the soul attains tremendous spiritual expansion.	שְׁעַל-יְדֵי שִׁנְיָק מִשְׁדֵּי אִמּוֹ, הֵייוּ עֵסֶק הַתּוֹרָה, וְ"תְלַמּוּדוֹ בְּיָדוֹ", נַעֲשִׂית בּוֹ הַגְּדֻלָּה רַבָּה כּו'.
(See what is written on the verse "Behar Sinai", regarding the meaning of "his Torah in hand".)	וְעַיֵן מֶה שֶׁנִּתְבָּאֵר עַל פֶּסוּק "בְּהַר" ("סיני", בְּעֵינֵן פְּרוּשׁ וְ"תְלַמּוּדוֹ בְּיָדוֹ).
However, to understand how it is possible, so to speak, for the Holy One, Blessed be He, to be like a brother, as if He draws nourishment from a person's engagement in Torah study below—	אֲךָ לְהַבִּין אִיךָ שִׁיךָ לְמַעֲלָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֵהוֹיֹת כְּאָח יוֹנֵק כְּבִיכּוֹל מִבַּחֲנִיַת עֵסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל הָאָדָם לְמַטָּה—
The explanation is as it is written: "Shepherd of Israel" (Psalms 80:2), and "My sister, My companion", which means "My sustainer".	אֲךָ הָעֵינֵן כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "רֹעֵה יִשְׂרָאֵל" (תהלים פ"ב), וְכְתוּב: "אָחוּתִי, "רַעֲיָתִי", שֶׁפִּירוּשׁוֹ "פְּרֻנָּסָתִי.
That is, Israel sustains their Father in Heaven. Just as bread serves to connect the soul with the body, so too, the concept of sustenance above is to draw down the revelation of the Infinite Light into the ten Sefirot of Atzilut, which are called bodies.	יִשְׂרָאֵל מְפֻרְנָסִים לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים. כְּמוֹ שֶׁהִלָּחֵם פְּעוּלָתוֹ לְחַבֵּר אֶת הַנֶּשְׁמָה עִם הַגּוּף, כִּךָּ עֵינֵן הַפְּרֻנָּסָה לְמַעֲלָה הוּא לְהַמְשִׁיךְ גְּלוּי אור-אֵין-סוֹף בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת דְּאֲצִילוּת, שֶׁנִּקְרָאוֹת בְּשֵׁם גּוּפִין.

Alter Rebbe - Torah Ohr

מי יתנך כאח לי וגו' - Parshas Terumah

For even Supernal Wisdom (Chochmah Ila'ah) is utterly incomparable to the Infinite Light, Blessed be He. Yet, for the light to be drawn into and clothed within them, this is accomplished through Torah study below.	כי אפלו חכמה עלאה אינה בערך כלל לאור-אין-סוף ברוך-הוא. ושיהיה נמשך ומתלבש בהן, הוא על-ידי עסק התורה למטה.
And this is the meaning of "Behold, this is our God, we have hoped for Him" (Isaiah 25:9), which means that we have drawn Him down into the aspect of "lines" (Kavim), referring to the investment of light into the ten Sefirot, which are divided into three lines: Chesed (right arm), Gevurah (left arm), and Tiferet (center line).	וזהו "הנה אלקינו זה קוינו לו" (ישעיהו כ"ה:ט'), שפירושו שאנו המושכנו אותו בבחינת "קוין", דהיינו התלבשות האור בתוך עשר הספירות, שנחלקות לשלשה קוין: חסד (דרועא ימינא), גבורה (דרועא שמאלא), ותפארת (קו אמצעי).
Corresponding to them, there are three aspects: Torah, Avodah (service), and Gemilut Chasadim (acts of kindness).	וכנגדם, יש שלוש בחינות: תורה, עבודה, וגמילות חסדים.
And in the future, all of these revelations will be fully revealed, and therefore, "On that day, it will be said: Behold, this is our God" (Isaiah 25:9).	ולעתיד לבא, יתגלו כל ההמשכות, 'ולכן': "ואמר ביום ההוא, הנה" כו'.
However, the phrase "nursing from the breasts of my mother" refers specifically to Torah Sheba'al Peh (the Oral Torah).	אך מה שנאמר "יונק שדי אמי", הוא דווקא בחינת תורה שבעל פה.
For Torah Shebichtav (the Written Torah) is called "the instruction of your father", whereas Torah Sheba'al Peh is called "the Torah of your mother" (Proverbs 1:8) (as explained in the discourse "Bayom HaShemini Atzeret").	כי תורה שבכתב נקראת "מוסר אביך", ותורה שבעל פה נקראת "תורת אמן" (משלי א:ח'). (כמו שמבואר בדבור-המתחיל "ביום השמיני עצרת").
For in the Written Torah, everything is only hinted at, just as the father contributes only a drop in conception, whereas the main development of the fetus occurs within the mother's womb.	כי בתורה שבכתב, הכל ברמז בעלמא, כמו שהאב מזריע טפה כו', ועיקר גדול הולד הוא בבטן האם.
So too, the revelation of the details of Halacha in full clarity is specifically in Torah Sheba'al Peh (the Oral Torah).	כה, גלי פרטי ההלכות על בורין הוא בתורה שבעל פה.
This is because Torah Shebichtav (the Written Torah) emerges from Chochmah (Wisdom), which is called Abba (Father), whereas Torah Sheba'al Peh corresponds to Binah (Understanding), which is called Imma (Mother).	והיינו, שאורייתא—תורה שבכתב—מחכמה נפקת, הנקראת "אבא". ותורה שבעל פה היא "בחינת בינה", הנקראת "אמא".
Now, the primary revelation of delight from intellect occurs in Binah, when one fully understands the matter in all its depth.	והנה, עיקר התגלות התענוג מהשכל הוא בבינה, כשמבין הדבר על בורין.

Alter Rebbe - Torah Ohr

מי יתנך כאח לי וגו' - Parshas Terumah

As it is stated in the Zohar on the verse "And the Levite shall serve" (Numbers 18:23) and in Etz Chaim, that the revelation of Atik (the source of delight) manifests in Binah.	וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזֵהָר, עַל פְּסוּק "וְעָבַד הַלֵּוִי הוּא" (במדבר י"ח:כ"ג), וּבְעֵץ חַיִּים, שֶׁהַתְגַּלּוּת "עֵתִיק" הִיא בְּבִינָה.
(See what is written in Parashat Lech Lecha regarding the letter "Hei" of Avraham's name, and in Parashat Va'era on the verse "Therefore, say...", referring to Atik.)	וְכִמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר בְּפָרָשַׁת "לֵךְ לְךָ" גְּבִי' ה'" שֶׁל אַבְרָהָם, וּבְפָרָשַׁת "וְאָרָא" עַל פְּסוּק "לֵכֵן אָמַר" דְּהֵינּוּ "'עֵתִיקָא".
And this is why it is specifically said, "nursing from the breasts of my mother", since milk brings delight to the infant.	וְזֵהוּ שֶׁנֶּאֱמַר: "וְיֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי" דּוֹקָא, כִּי הַחֶלֶב מְשַׁעֲשֵׁעַ אֶת הַיֶּלֶד וּמַעֲנִיגוֹ.
And through this, from Him, Blessed be He, flows a revelation of delight in Gan Eden, so that the souls may bask in the radiance of the Shechinah.	וְעַל־יְדֵי זֶה, נִמְשָׁךְ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ גְּלוֹי הַתַּעֲנוּג בְּגַן־עֵדֶן, לְהִיּוֹת נִהְנִים מִזִּיּוֹ הַשְׂכִּינָה כּו'.
And the Holy One, Blessed be He, comes to delight with the righteous in Gan Eden, and all this is achieved through engagement in Torah study.	וְקִדּוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִי לְאַשְׁתַּעֲשָׁעָא עִם צַדִּיקֵיָא בְּגַן־עֵדֶן, וְהַכֹּל הוּא עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה.
As our Sages said: "Whoever recites Halachot every day is assured that he is a son of the World to Come" (Niddah 73a).	וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבִּי ל': "כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן ('הָעוֹלָם הַבָּא" נדה ע"ג א).
And this is explained at length in Iggeret HaKodesh, in the discourse "Ach Tzaddikim", section 79b.	וְכִמוֹ שֶׁמְבֹאָר בְּאַרְיכוֹת בְּאַגְרֵת הַקֹּדֶשׁ, בְּדִבּוּר הַמִּתְחִיל "אַח צַדִּיקִים", ע"ט ב.
"I will find You outside" refers to business owners. Even though they cannot always engage in Torah study and remain in the state of "nursing from the breasts of my mother" through the four cubits of Halacha, nevertheless, it is said of them that "I will find You outside" as well.	אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ קָאִי עַל בְּעַלִּי עֶסְקִים, אַף־עַל־פִּי שְׂאִי־אֶפְשָׁר לָהֶם לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה תָּמִיד, לְהִיּוֹת בְּבַחֲיִנַת "וְיֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי" עַל־יְדֵי אַרְבַּע אַמּוֹת שֶׁל הֶלֶכָה, מְכַל מְקוֹם, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר "גַּם כֵּן: "אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ".
(To also be in the state of "like a brother to me", as will be explained below.)	לְהִיּוֹת גַּם כֵּן בְּבַחֲיִנַת "כְּאָח לִי" כו'), (כְּדִלְקָמָן).
And the matter is as follows: Behold, we find that regarding the Holy One, Blessed be He, the term "Koneh" (acquires) is also used, as it is written: "Koneh shamayim va'aretz" (Acquirer of Heaven and Earth).	וְהֵעֵנִין, דְּהֵנָּה מְצִינוּ בַּהֲקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נֶאֱמַר גַּם כֵּן לְשׁוֹן "קוֹנֶה", כְּמוֹ "שֶׁכְּתוּב: "קוֹנֶה שָׁמַיִם וָאָרֶץ".
And our Sages said: "The Holy One, Blessed be He, acquired five acquisitions."	וְאָמְרוּ רַבִּי ל': "חֲמִשָּׁה קְנִינִים קָנָה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא".

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Terumah- מי יתנך כאח לי וגו'

Behold, it is written: "For six days, Hashem made the heavens and the earth, and on the seventh day, He rested."	דְּהִנֵּה כְּתוּב: "שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
And every Shabbat is called "the seventh day, a Shabbat for Hashem."	וְכָל שַׁבָּת נִקְרָאת "יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שַׁבָּת לַה'".
And seemingly, how is it possible to call the Shabbatot of today "the seventh day," since tens of thousands of days have already passed from the creation of the world until these Shabbatot?	וּלְכַאֲרָה, אִיךָ שִׁיג לִקְרוֹת אֶת הַשַּׁבָּתוֹת דְּעַכְשָׁו "יוֹם הַשְּׁבִיעִי", שְׁהֵרִי כָּבֵד עָבְרוּ רַבְבוֹת יָמִים מִיוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם עַד שַׁבָּתוֹת אֵלֶּה?
And how can Shabbat be called "the seventh day"?	"וְאִיךָ יִקְרָא הַשַּׁבָּת "יוֹם הַשְּׁבִיעִי
However, the six days correspond to the six supernal attributes through which, and by which, the worlds were brought into being.	אָה, כִּי "שֵׁשֶׁת יָמִים" הֵם "שֵׁשׁ מִדּוֹת עֲלִיוֹנוֹת", שֶׁבָּהֶן וְעַל יָדָן הֵיטָה הִתְהַוּוֹת הָעוֹלָמוֹת.
The first day: "Let there be light"—this is the aspect of Chesed (kindness), and so forth.	יוֹם רִאשׁוֹן: "יְהִי אוֹר"—בְּחִינַת "חֶסֶד" כו'
And afterward, on Shabbat, they ascend to their source and root, higher and higher.	וְאַחֲרָיָהּ, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, הוּא עֲלִיָּתָם לְשִׁרְשָׁם וּמִקּוּרָם לְמַעַל מֵעַלָּה.
And so it is with every Shabbat, for during the six weekdays, the attributes descend into Beriah, Yetzirah, and Asiyah (BYA) for the purpose of refining, etc.	וְכָךְ הוּא גַם כֵּן בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת, שֶׁבְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה הִיא יְרִידַת הַמִּדּוֹת בְּבְרִיאָה, יְצִירָה וְעֲשִׂיָּה, לְבַרֵּר כו'
And afterward, on Shabbat, they ascend, and the worlds ascend, for the elevation occurs specifically during the day, and the seventh attribute, which is Malchut (kingship), ascends.	וְאַחֲרָיָהּ, בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, הִיא עֲלִיָּתָם וְעֲלִיַּת הָעוֹלָמוֹת, שֶׁהָעֲלִיָּה דְּיוֹקָא בְּיוֹם, וּמִדַּת הַשְּׁבִיעִית, שֶׁהִיא בְּחִינַת "הַמַּלְכוּת", עוֹלָה.
(See Pri Etz Chaim, Shaar 1, Chapter 7, that elevation must begin from below—just as when raising a building, one lifts it from the bottom, and through this, the entire structure is elevated.)	עֵין "פְּרִי עֵץ חַיִּים", שֶׁעַר א', פֶּרֶק ז', כִּי הָעֲלִיָּה צְרִיכָה לִהְיוֹת הִתְחַלָּה מִלְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁמִּגְבִּיּהִם אֶת הַבִּנְיָן—שֶׁמִּגְבִּיּהִם מִלְמַטָּה, וְעַל-יָדֵי (זֶה מִמִּילָא מִתְעַלָּה כּוֹלָל).
And further, for Sof (end) is embedded in Bereshit (beginning): "I am the first, and I am the last" (Isaiah 44:6).	וְעוֹד, כִּי "נָעוּץ סוֹף בְּרֵאשִׁית"—אֲנִי 'רִאשׁוֹן וְאַנִּי אַחֲרוֹן' כו'
And this is the meaning of "And the heavens were completed"—a phrase related to "My soul longs (Kalata Nafshi)" (Psalms 84:3), as in "Lecha Dodi Likrat Kallah, Bo'i Kallah" (Come, my beloved, to greet the bride, come, O bride).	וְזֶה: "וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם" כו'—לְשׁוֹן "כָּלְתָה נַפְשִׁי" (תְּהִלִּים פ"ד:ג'), "לָכֵה דוּדִי לִקְרַאת כָּלָה, בּוֹאִי כָלָה" כו'

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Terumah- מי יתנך כאח לי וגו'

Therefore, in the blessing of Me'ein Sheva on Erev Shabbat, we say: "The Acquirer of Heaven and Earth."	ולכן אומרים בברכה דמעין שבע ".דמעלי שבתא: "קונה שמים וארץ".
For the elevation of the worlds on Shabbat, and all that was refined during the six weekdays, ascends to be included above on Shabbat.	כי הנה, עלית העולמות בשבת, וכל מה שנתברר בששת ימי המעשה, עולה להכליל למעלה בשבת.
This is similar to a transaction, where the buyer first gives money to the seller, and through this, he later receives the object he acquires into his domain.	וזהו כמשל הקנין—שהלוקח נותן תחלה כסף למוכר, ועל-ידי זה מקבל אחר-כך את החפץ שקונה לרשותו.
So too, through the descent of the supernal attributes during the six weekdays to refine the sparks, this enables the drawing down and ascent on Shabbat, from the mountains of separation (Torin de'Pruda) to the domain of Oneness (Reshut HaYachid) of the One Above.	כך, על-ידי ירידת המדות העליונות בששת ימי המעשה, לברר הניצוצות, על-ידי זה נעשית המשכה והעליה בשבת, מטורי דפרודא לרשות היחיד, יחידו של עולם.
And this is the concept of Hashem's acquisition.	וזהו ענין הקנין של הקדוש ברוך הוא.
Similarly, the exile of Israel in Egypt and Babylon also served this purpose—that through it, the sparks that fell there were elevated.	ועל דרך זה גם כן, ענין גלות ישראל במצרים ובבבל, שגם הוא, שעל-ידי זה מתעלים הניצוצות שנפלו שם.
And these very sparks became the souls of Rabbi Akiva, Rabbi Meir, and Ovadiah (see what was explained earlier in Parashat Beshalach regarding Pharaoh).	והנה נשמות רבי עקיבא, רבי מאיר, ועובדיה (וראה מה שנתבאר (לעיל בפרשת "בשלח", גבי פרעה).
Similarly, it is written in the Shema: "And you shall gather your grain", meaning to gather into the aspect of Oneness (Echad) and Ahavah (Love).	ועל דרך זה, נאמר בקריאת שמע: "ואספת דגנה" כו', לאסוף לבחינת "אחד" ו"אהבת".
That is, when one engages in business to sustain himself and his household, this descent ultimately leads to a spiritual ascent,	דהיינו, שעוסק במסע ומתן, לפרנס את עצמו וביתו, שזהו ירידה, אך על-ידי זה נעשית אחר-כך עליה,
for afterward, when he prays with the strength of the food he has eaten and recites "Echad" and "Ve'ahavta", and he surrenders himself in Echad,	כי אחר-כך, כשהוא מתפלל, בכח המאכל, ואומר "אחד" ו"אהבת", ".ולמסר נפשו ב"אחד".
therefore, Tefillah (prayer) is called an "Olah Tamid" (a continual elevation offering), as it elevates the sparks upwards.	ולכן, נקראת התפלה "עולת '.תמיד"—עלית הניצוצות למעלה כו'.
And all the weekday prayers are elevated into the prayer of Shabbat.	וכל תפלות החול, מתעלים בתפלת השבת.

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Terumah- מי יתנך כאח לי וגו'

And this is what is meant by "I will find You outside"—that even business owners will find Him outside,	וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר "אֶמְצֶאֶךָ בַּחוּץ"—שֶׁגַם הַבְּעָלִי עֹסְקִים יִמְצְאוּהוּ בַּחוּץ
since through their business dealings, the sparks are elevated into Oneness (Echad).	כִּיּוֹן שְׁעַל-יְדֵי עֹסְקֵיהֶם מִתְעַלִּים "הַנִּיצוּצוֹת בְּ"אֶחָד".
And all of Israel fulfills this, for it is an established Halachic ruling in the Gemara that the first paragraph of the Shema requires intent (Kavanah).	וְכָל יִשְׂרָאֵל מְקַיְמִים זֶה, שֶׁהֲרִי "דִּינָא דְגִמְרָא" הוּא, שֶׁפָּרָשָׁה רִאשׁוֹנָה דְקִרְיָאת שְׁמַע צְרִיכָה כְּוִנָּה.
And according to all opinions, the first verse requires Kavanah,	וְלִכְלִי עַלמָא, פְּסוּק רִאשׁוֹן צְרִיכָה כְּוִנָּה.
which is the idea of self-sacrifice (Mesirut Nefesh) in Echad.	"וְהוּא עֲנִין לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּ"אֶחָד".
And within all of Israel, this level exists,	וּבְכָל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בְּחִינָה זֹאת,
for even if one does not actually sacrifice himself, he still possesses potential Mesirut Nefesh,	שְׁאֵף-עַל-פִּי שְׂאִין לוֹ מְסִירַת נָפֶשׁ בְּפֹעֵל, יֵשׁ בּוֹ מְסִירַת נָפֶשׁ בְּכַח
since even the lightest of the light (Kal She'b'kalim) is capable of self-sacrifice.	שְׁאֵפְלוֹ "קַל שְׁבָקָלִים" יָכוֹל לְמַסֵּר 'נַפְשׁוֹ כּוֹ
And through this, all of his business dealings are elevated to Hashem Echad.	וְעַל-יְדֵי זֶה, מִתְעַלִּים כָּל עֹסְקָיו לֵה' אֶחָד.
Thus, this commerce and business is a reflection of the way Hashem Himself is called "Koneh Shamayim Va'aretz" (Acquirer of Heaven and Earth).	אִם כֵּן, הֲרִי מִסֵּעַ וּמִתֵּן וְעֹסֵק זֶה הוּא "מַעֲיִן" וְ"עַל דֶּרֶךְ" שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ "נִקְרָא "קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
(And therefore, he attains the level of "like a brother to me." See also what is written on the verse "Vayeshev Yaakov", regarding the explanation of "Uvikashtem Misham... Umatzata" (Deuteronomy 4:29).)	וְלָכֵן, הוּא בְּבַחֲבִינֵת "כְּאָח לִי". וְרֵאשֶׁה מֶה שֶׁנִּתְבָּאָר עַל פְּסוּק "וַיָּשֶׁב יַעֲקֹב", "בְּפְרוֹשׁ "וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם כּוֹ וּמִצֵּאתָ
And behold, on the contrary, it is said regarding them: "I will kiss you"—	וְהִנֵּה, אֲדַרְבָּא, בְּהֶם נֶאֱמַר: —"אֲשַׁקֶּךָ"
the aspect of Neshikin (kisses), which is the bonding of spirit with spirit through the prayers of the business owner.	בְּחִינַת "נִשְׁיָקִין" הוּא אֲתִדְבָּקוּת רוּחָא בְּרוּחָא, עַל-יְדֵי תַפְלוּת הַבְּעַל-עֹסֵק.
This is an aspect of Itkafya (subjugation of self), and "the advantage of light from darkness"—	שֶׁהוּא בְּחִינַת "אִתְכַּפִּיא", וְ"יִתְרוֹן"—"הָאוֹר מִן הַחֹשֶׁךְ"
it awakens and draws down from a very lofty place (see what is written on Parashat Noach, in the discourse "Mayim Rabim", etc.).	הוּא מְעוֹרֵר וּמִמְשִׁיךְ מִמְּקוֹם גְּבוּהָ מְאֹד (עֵין מֶה שֶׁנִּתְבָּאָר בְּפְרוֹשׁ "מַיִם" (רַבִּים" בְּפְרָשַׁת נֹחַ כּוֹ
And this revelation of this aspect occurs specifically in the aspect of Neshikin (kisses),	אֲשֶׁר גָּלִי בְּחִינָה זֹאת אֵינוֹ אֶלָּא, "בְּבַחֲבִינַת "נִשְׁיָקִין",

Alter Rebbe - Torah Ohr

מי יתנך כאח לי וגו' Parshas Terumah-

as in the analogy of kissing, which comes from an intensity of love that cannot be expressed in words;	כמו משל הנשיקין, שהן מחמת עצם—האהבה, שלא יוכל לפרש בדבור
rather, it becomes en clothed in the breath of the kiss.	'.היא מתלבשת בהבל הנשיקין כו
(See what is written in the discourse "Shir HaShirim", regarding the explanation of "Yishakeini" (Let Him kiss me).)	וראה מה שנתבאר בדבור המתחיל ("שיר השירים", בפרוש "ישקני" כו
And the matter is as follows: The level of "like a brother to me", which is achieved through "nursing from the breasts of my mother",	והענין, כי בחינת "כאח לי", שעל-ידי— "יונק שדי אמי
means that they both nurse from the same source,	—הינו, שניניקותם משרש אחד
which is Torah, the aspect of Chochmah and Binah, called Abba and Imma (Father and Mother).	התורה, שהיא בחינת "חכמה ובינה" "כו', הנקראים "אבא ואבא
However, through Itkafya (subjugation of self) and nullification of one's ego,	אך, על-ידי "אתפא" ובטול היש ל,אין
as is found among business owners, the glory of Hashem ascends above.	דבעלי עסק, אסתלק יקרא דקודשא ברוך הוא לעילא
For the light is drawn from the aspect of Ayin (Nothingness), which is the source of Torah,	שנמשך האור מבחינת "אין", שהוא מקור התורה
as it is written: "And wisdom emerges from Ayin" (Job 28:12).	כמו שכתוב: "והחכמה מאין תמצא" כו'.
And this revelation extends into Ze'ir Anpin (Z"A),	'.ונמשך גלי זה ב"זעיר אנפין" כו
and thus, they too are in the aspect of "like a brother to me", for they both receive from the same source—	ואם כן, הם בבחינת "כאח לי", —שמקבלים שניהם משרש אחד
and this source is higher than "the breasts of my mother",	והשרש הוא גבוה מבחינת "שדי" '.אמו" כו
for it is the aspect of Keter (the Crown), which is above Chochmah and Binah.	שהוא בחינת "קתר", שלמעלה "מ"חכמה ובינה
And this is the concept of Zevulun preceding Yissachar.	".זהו ענין ש"זבולון קודם ליששכר
And behold, it is written: "And Lavan kissed his sons",	,"והנה, כתוב: "וינשק לבן לבניו
referring to the tribes, who are also called sons of the Supernal Loven (Purity),	שהם השבטים, שנקראים גם כן ,"בנים" ללובן העליון
for "the sons of sons are like sons".	'.כי "בני בנים הרי הם כבנים" כו
So too, the aspect of "like a brother to me" can be understood	,"כה, יתכן בחינת "כאח לי

Alter Rebbe - Torah Ohr

מי יתנך כאח לי וגו' - Parshas Terumah

in their receiving from Ayin, the source of Chochmah and Binah, which are called Abba and Imma (Father and Mother).	בְּקִבְלָתָם מִבְּחִינַת "אֵין", מְקוֹר "חֲכָמָה וּבִינָה", הַנִּקְרָאִים "אָבָא וְאִמָּא" כו'
And see a similar idea in Pardes, Shaar 5, Chapter 3, in the name of the Beit Yosef, regarding "Malchut emerges", etc.	וְעֵין כְּהֵנִי גוֹוִי ב'פְּרִדָּס', שְׁעַר הַחֲמִישִׁי, פָּרָק ג', בְּשֵׁם ה'בֵּית 'יֹסֵף', ו'מַלְכוּת נִפְיָק' כו'
And this is why Avraham said, etc. (see what was explained earlier regarding "Yoducha Achecha" and "Bnei Avicha").	וּמִשּׁוֹם הֵכִי קָאָמַר אַבְרָהָם כו'. וְרָאָה מָה שְׁנִתְבָּאָר לְעֵיל בְּבִיאור עֲנִין 'יִדּוּךְ אַחִיךָ' כו' וְעֲנִין "בְּנֵי אָבִיךָ" כו'
"I will lead you, I will bring you to my mother's house"—this refers to Torah,	אֲנֵהְגֶךָ אָבִיאָךְ אֶל בֵּית אִמִּי—הוּא" בְּחִינַת תּוֹרָה,
for even a business owner must set fixed times for Torah study.	כִּי גַם הַבַּעַל-עֵסֶק צָרִיךְ לִקְבּוֹעַ עֵתִים לְתוֹרָה.
For even though their primary service is through action,	כִּי אִף שְׁעִיקָר עֲבוֹדָתָם הִיא עַל-יָדֵי מַעֲשֵׂה,
through the aspect of Itkafya (self-subjugation) and acts of charity,	בְּבְחִינַת "אֲתַכְפִּיא" וּבְמַעֲשֵׂה הַצְדָּקָה,
nevertheless, the flow of divine energy must follow the order of progression,	מִכָּל מְקוֹם, הַהֲמָשְׁכָה צָרִיכָה לְהִיוֹת כְּסֻדָּר,
first clothing itself in thought and speech, and only afterward in action.	שְׁמַתְלַבֶּשֶׁת תַּחֲלָה בְּמַחְשְׁבָה וּדְבוּר, וְאַחֵר כֵּךְ בְּמַעֲשֵׂה.
And this thought and speech is the level of setting fixed times for Torah study among business owners.	ו'מַחְשְׁבָה וּדְבוּר' זֶהוּ בְּחִינַת "קְבִיעַת עֵתִים לְתוֹרָה" שֶׁל הַבַּעַלִּי עֵסֶק.
(And the primary revelation of Neshikin (Divine kisses) comes through setting fixed times for Torah study. See Tanya, Chapter 45.)	וְעִיקָר גִּלּוֹי "נִשְׁיָקִין" הוּא עַל-יָדֵי קְבִיעַת עֵתִים לְתוֹרָה. עֵין ב'תַּנְיָא', (פָּרָק מ"ה).
Therefore, regarding Torah scholars, it is written "nursing from the breasts of my mother", implying constancy,	וְלָכֵן, בְּבַעַלִּי תּוֹרָה נֶאֱמַר "וְיֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי"—שֶׁהוּא לְשׁוֹן תְּמִידִי,
for it is written: "And you shall meditate upon it day and night."	כִּי "וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה" כְּתִיב.
But regarding business owners, whose Torah study is only at fixed times, it is written: "I will lead you, I will bring you to my mother's house."	וּבְבַעַלִּי עֵסֶק, שֶׁהוּא רַק קְבִיעוֹת עֵתִים, נֶאֱמַר: "אֲנֵהְגֶךָ אָבִיאָךְ אֶל בֵּית אִמִּי".
(And it can be explained further: The term "I will lead you" has another meaning,	וְעוֹד יֵשׁ לּוֹמַר פְּרוּשׁ "אֲנֵהְגֶךָ" בְּעֲנִינוֹ אַחֵר,

Alter Rebbe - Torah Ohr

מי יתנך כאח לי וגו' Parshas Terumah-

for since their source comes from a level above Chochmah and Binah, as explained earlier,	דלפי ששרשם הוא מבחינת שלמעלה מ"חכמה ובינה", כנזכר לעיל,
therefore, it says "I will lead you", meaning I will draw from a higher level into the level of my mother.	על כן אומר "אנהגך" כו', דהיינו שממשיך מבחינת עליונה לבחינת "אמי" כו'.
And this is "you will teach me", meaning that from such a high source, one can only be in the state of receiving.	וזוהו "תלמדני"—שמבחינת מקום גבוה כזה, אינו אלא בחינת "מקבל".
And similar to what is written: "And My words that I have placed in your mouth," etc.)	וכענין "ודברי אשר שמתי בפיך" (כו').
"I will kiss you from the wine of the aromatic mixture."	"אשקך מיין הרקח".
Behold, wine gladdens G-d (Judges 9:13).	"הנה, היין משמח אלקים".
And wine represents the inner secrets of Torah, which is the aspect of Binah, the level of Torah Sheba'al Peh (Oral Torah).	"יין" הוא בחינת "ינה של תורה", והוא בחינת "בינה", בחינת "תורה שבעל פה".
And the reason it gladdens G-d is because Elokim represents the attribute of constriction, which creates concealment and obscurity.	והיותו "משמח אלקים" היינו, כי "אלקים" הוא מדת הצמצום, להיות העלם והסתרה.
And through drawing down from the level of Binah, which is the aspect of joy, it causes the concealment to be revealed,	ועל-ידי שממשיך מבחינת "בינה", שהיא בחינת "שמחה", גורם גלוי' ההעלם כו'.
so that it will no longer obscure or conceal. And this is "I will kiss you from wine."	שלא יסתיר ויעלים. וזהו "אשקך מיין".
However, "wine of the aromatic mixture" means that it contains a pleasant fragrance.	אך, "יין הרקח"—היינו, שיש בו "ריח טוב".
For fragrance originates from a loftier source, as it is an aspect of Makif (surrounding light),	כי "הריח" שרשו ממקום גבוה, "שהוא בחינת "מקיף".
which is above the level of nourishment, for food sustains the body,	והוא למעלה מבחינת "מזון", שהמזון הוא לגוף.
but fragrance, our Sages said, "the soul benefits from it, but not the body" (Berachot 43b).	אבל הריח, אמרו רז"ל: "הנשמה נהנית ממנו, ולא הגוף".
This is because it is from the aspect of supernal delight, which is not grasped or clothed in vessels.	והיינו, לפי שהוא בחינת "תענוג העליון", שאינו נתפס ומתלבש בכלים.
And behold, this is the superior quality of setting fixed times for Torah study among business owners,	והנה, זהו "יתרון מעלת קביעת עתים לתורה" של הבעל עסק,

Alter Rebbe - Torah Ohr

Parshas Terumah- מי יתנך כאח לי וגו'

for their Itkafya (self-subjugation) is greater than that of those who sit in tents (full-time Torah scholars).	שְׁהִיא בְּחִינַת "אַתְּכַפֵּי", יוֹתֵר מִיּוֹשְׁבֵי אוֹהֲלִים.
Therefore, their Torah study is called "wine of the aromatic mixture",	לָכֵן נִקְרָא "עֵסֶק תּוֹרָתָם"—"יֵין הָרִקְח",
for fragrance comes specifically from something sharp and pungent (see what is written regarding the fragrance of "Re'eh Re'ach Bni").	שֶׁהָרִיחַ הוּא דוֹקָא מְדַבֵּר חֲרִיף וְקִיּוּהָא כּו' (וְרָאָה מָה שֶׁנִּתְבָּאֵר בְּעֵינֵינוּ ("רִיחַ בְּנֵי").
For this wine, even though it is a drink, which is an inner aspect,	שְׁיֵין זֶה, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא "מִשְׁקָה", שֶׁהוּא בְּחִינַת "פְּנִימִיּוּת",
still, it also has fragrance and an aspect of Makif (surrounding light).	יֵשׁ בּוֹ גַּם כֵּן "רִיחַ" וּבְחִינַת "מְקִיף" כּו'.
And one who is unable to learn Torah at all or set fixed times for Torah study,	וְמִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְלַמּוֹד כָּלֹל וְלִקְבֹּעַ, עֵתִים לַתּוֹרָה,
it is said of him as well: "from the juice of my pomegranate", similar to what our Sages said on the verse:	עָלָיו נֶאֱמַר גַּם כֵּן: "מֵעֵסֶס רְמוֹנִי", עַל דֶּרֶךְ מָה שֶׁאֱמָרוּ רַז"ל עַל פְּסוּקֵינוּ:
"Like a slice of pomegranate, your temples"—even the most empty among you are filled with mitzvot like a pomegranate.	כְּפֶלַח הָרְמוֹן רִקְתָּךְ—"שֶׁאֲפִילוֹ" "רִיקְנֵינוּ שֶׁבָּהּ, מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרְמוֹן".
For "empty ones" does not mean sinners or rebels, G-d forbid,	כִּי "רִיקְנֵינוּ" אֵין פִּירוּשׁ "פוֹשְׁעִים, וּמוֹרְדִים" חֹס וְשָׁלוֹם,
but rather those who do not possess Torah, yet they are still full of mitzvot and proper conduct.	אֲלֵא שֶׁאֵין בָּהֶם תּוֹרָה, אֲבָל "מְלֵאִים" מִצְוֹת וְדֶרֶךְ אֲרָץ.
And mitzvot also awaken the revelation of supernal delight, as is known regarding "the fragrance of your garments."	וְהִרֵי הַמִּצְוֹת מְעוֹרְרוֹת גַּם כֵּן גְּלוּי תַעֲנוּג הָעֲלִיוֹן, וְכוֹנֵדַע מֵעֵינֵינוּ "רִיחָא" דְּלְבוּשֵׁינוּ כּו'.
For the beginning is embedded in the end.	"כִּי" נֶעוּץ תְּחִלָּתוֹ בְּסוֹפוֹ.
Therefore, it is called "pomegranate juice", which also revives the soul.	וְלָכֵן נִקְרָא "עֵסֶס רְמוֹנִי", שֶׁהוּא גַּם "כֵּן" מְשִׁיב אֶת הַנֶּפֶשׁ.
And therefore, pomegranates were hung on the Me'il (robe),	"וְלָכֵן, בְּמַעֲלֵי הַיּוֹ תְּלִיָּים "רְמוֹנִים",
for the Me'il represents the aspect of Me'il Tzedakah (the robe of righteousness).	כִּי הַמַּעֲלֵל הוּא בְּחִינַת "מַעֲלֵל צְדָקָה" כּו'.
And as it is written elsewhere regarding the verse: "I will greatly rejoice...",	וְכֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פְּסוּקֵינוּ: "שׂוֹשׁ אֲשִׁישׁ" כּו'.
"He has clothed me in the robe of righteousness."	"מַעֲלֵל צְדָקָה יַעֲטֵנִי".
And see there for further explanation.	וְרָאָה שָׁם.